

at foreslaae, at der bliver nedsat et Udvalg i denne Sag, førend den gaaer til 1ste Behandling.

Krabbe: Jeg maa med den første Taler være enig i, at der ikke nedfattes noget Udvalg, idetmindste ikke for Diebliffet. Denne Sag har tidligere været forelagt Thinget af Regjeringen. Saaledes som Loven den Gang blev vedtagen, er den vel ikke bleven sanctio neret; men den er nu igjen kommen frem, og den er gaaen igjennem i Folkethinget efter en Overenskomst med den ærede Indenrigsminister. Om endog dette Lovforslag ikke er ganske saaledes som det foregaaende, er det dog ikke saa meget forskjelligt fra det, at det derfor skulde forekomme mig nødvendigt, at der nedfattes et Udvalg til dets Behandling, navnlig efterat Sagen ogsaa her i Landsthinget er blevet drøftet saa udførligt, som fleet er ved den tidligere Behandling.

Andrø: Hvis det Spørgsmaal forelaa nu, om der overhovedet skulde nedfattes et Udvalg i denne Sag eller ikke, vilde man vel kunne være tvivlsom om Besvarelsen; men det forekommer mig, at der nu kun kan være Tale om, hvorvidt der skal nedfattes et Udvalg, førend første Behandling har fundet Sted, eller ei, og, forsaavidt Spørgsmaalet opfattes paa den Maade, troer jeg ikke, at der i saa Henseende kan være synderlig Anledning til Tvivl. Jeg vil overhovedet bemærke, at man, efter min Overbeviisning, stedse bør, hvor ikke ganske særegne Grunde tale for at gjøre det, modsætte sig Nedsættelsen af et Udvalg, førend første Behandling har fundet Sted. Det er af denne Grund og af den alene, at jeg for Diebliffet stemmer imod et Udvalgs Nedsættelse.

B. Christensen: Ja, jeg vil tillade mig endnu at gaae et lille Skridt videre end den ærede sidste Taler. Jeg troer, at der var god parlamentarisk Grund til endogsaa at lade det være det Almindelige, lade det, saavidt muligt, være Reglen, at man, naar et Lovforslag var kommet tilstede her fra det andet Thing, da ikke lettelig nedsatte et Udvalg til dets nærmere Prøvelse. Jeg kan derfor slet ikke være enig med det ærede Medlem fra Jylland (Lüttichau) i, at der skulde være særdeles Betænke-

lighed, med Hensyn til Prøvelsen af de i Lovforslaget indeholdte Principer, ved ikke at lade Sagen gaae til Udvalg. Prøvelsen af disse Principer kan dog ganske vist ret vel finde Sted i offentligt Møde i vor egen Midte her, og, dersom den ærede Taler nærmest maatte sigte til den Retning, til de Principer, der meest stemme med hans politiske Opsættelse ogsaa af disse Forhold, saa forekommer det mig, at han maatte finde megen Beroligelse i den Omstændighed, at vi idetmindste ved denne Lov dog ere komne saa vidt, at en Mand som Indenrigsministeren, der jo dog af Mange ikke antages for at være let at tilfredsstille i denne Henseende, har givet Udsigt til, at han idetmindste ikke i dette Tilfælde vil anbefale det Veto, han ved tidligere Leiligheder har anbefalet. Jeg troer, at der maatte ligge stor Opfordring og Anledning til en unægtelig efter Erfaringens Bidragsbyrd altid langsommere Behandling; som den ved et Udvalg, dersom vi skulde beslutte os dertil i dette Tilfælde. Enhver, der erfarer, at Sagen her vises til et Udvalg, frygter jeg for vil deri see et Barsel om, at den vil blive begravet.

Lüttichau: Ja, den høitærede Indenrigsminister vil jo vistnok i sin Tid kunne oplyse om, hvorvidt der, som et Medlem (Krabbe) har yttret, er truffet Overenskomst med ham i det andet Thing angaaende det foreliggende Lovforslag, og ligeledes om, hvorvidt han, som den ærede sidste Taler yttrede, i alt Væsentligt er gaaet ind paa det, saaledes som det foreligger. Jeg maa iøvrigt for mit Vedkommende tillade mig at udtale, at jeg ikke har opfattet Sagen paa denne Maade, men at jeg tværtimod tydeligt mindes at have læst, at den høitærede Indenrigsminister har fremsført de samme vægtige Erindringer mod Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som han paa et tidligere Stadium, som Medlem af Thinget, har fremsat mod det tidligere Lovforslag.

B. Christensen beder om Ordet.

Formanden: Der er sikkert fra Thingets Side Intet til Hinder for, at den ærede 8de Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), der allerede har havt Ordet tvende Gange, atter faaer det (Nei!).

B. Christensen: Det er kun en ganske